

Bubuļu kambaris #3

Redaktores priekšvārds

Laiks skrienot ar vēja spārnēm - tā reiz kāds teica un nu to saka daudzi. Kalambola spēļu busns jau marliet pieklusis, tomēr čalas par toņa punktiem neizzudis nekad. Ir lietas, kuras mainās, laikam ejot, bet ir lietas, kuras allāž paliek. Pie kurām Es pieskaitētu sevi??

Šī nepamata krāšņums man atgādināja kādu ceļojumu uz kādu valsti, kurā es satiku cilvēku, par kuru klīda baumas, ka viņš ir lietakais melis pasauļe, tomēr sevi viņš man stādīja priekšā kā Minhauseru. Ja zini šo stāstu, tad jau uzreiz zināsi, cik kolorīts būs šis Bubuļa Kambarsa numurs, ja ne, tad laipni lūgts, lai visu izzinātu. Ēstād šis Minhausers pienāca man klāt un vaiņāja pēc manas rokas. Es teicu, ka precēties neiziešu pie viņa, bet tā vietā, lai sāgtu, viņš sāka smieties. "Man nav vajadzīgas kāzas, tikai Tava roka." Viņš teica, bet es apstulbu. Ar izvairienu, ka roku vienu bez sevis atdot nevarot, viņš tikai nosmīknāja un, aizdomīgu skatienu mani nopētījis, sāka stāstīt, ka ir tāda vieta "Nerocene", kur cilvēki sarokojoties apmainās ar rokām un tā līdz kādu dienu vaiss nesaprot, kuras ir viņa rokas, kuras cita. Ar jautājumu par šīs valsts atrāšanās vietu, viņš nespēja sniegt konkrētu atbildi, tikai teica, lai sekot rokai mākones un valsts mani atrādīot pati. Jūs droši vien vaicāsi, kāpēc šis viss stāsts. Vis ir gluži vienkārši. Ēa ir īsa pasnācība izzināšanā. Ja ko pato nezina, labāk izpētīt, lai nekļūstat par mulķi mēļa vaņas.

Manš urdeums bija ieintrīget, pastāstīt ko jaunu un īsumā pateikt, kas būs šajā numurā. Pīga jums!! Ja jūs interesēs elfu sacelšanās, Kalambola kapteinu ziņas, citu toņu baumas, vietējie skolas jaunumi un burvju pasaules ziņas, tad droši šķiriet nākošo lapu un baidiet Minhausera murgus.

Ar laipnu smaidu un bez rokas,

Jūsu godātā redaktore:

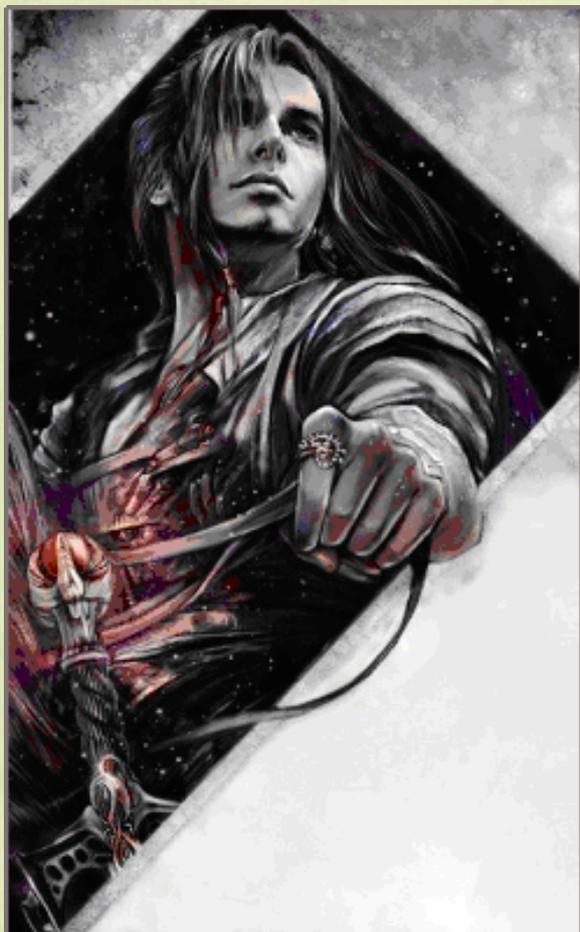
Kerija Falca.

Smukspalvas intervija!

Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas

Lusianna Montiljo, "Bubuļu kambara" intervētāja

Eidens Garlaidēns de Loids uz mirkli prožektoru starmešu ielenkumā.

Mēs visi lieliski zinām, ka arī šis mācību gads Cūkkārpā ir īpašs. Skolas dzīvē īpašu uzmanību ir cienījusi persona, kas ar apzinību un gādību rūpējas par mūsu otrajām mājām – Cūkkārpu. Tieši tā! Es nerunāju ne par vienu citu kā par Eidenu Garlaidēnu de Loidu, skolas direktoru, Lidošanas izcilo profesoru un Kalambola spēļu galveno tiesnesi. Iekārtosimies ērtāk un ar patiesu interesei izlasīsim interviju ar taisnīgu tiesnesi, izcilu profesoru un interesantu personību.

1. Šogad ar patiesu cieņu un godu varam lepoties, ka esat mūsu skolas jaunais direktors. Lasītāji noteikti vēlas uzzināt, kā jūs nolēmāt pieņemt šo svarīgo amatu? Un kādas ir izjūtas, pildot šo svarīgo amatu?

Iesākumā man nebūt nebija pat doma šo amatu pieņemt, tomēr es vēlējos ne tikai iemācīties ko jaunu, bet ļaut citiem ko iemācīties no manis vai vismaz sniegt kādu daļu izglītības citiem. Es lielu ieguldījumu izglītības zinātnē jau biju devis Ministrijā, tāpēc šis piedāvājums manu uzmanību pēc kāda laika pat ļoti piesaistīja. Un tā nu te es esmu - gluži vai likteņa pirksta atvēdināts.

Izjūtas ir tādas, ka patiesībā nav nekādas. Lielākoties nepieciešams zināt visu, kas notiek skolas personāla darbībā, vienlaikus es vēl turpinu darbu ministrijā, tomēr ne uz pilnu slodzi, tāpēc man ir ļoti daudz pienākumu un tāpēc mani nevar tik bieži manīt kur staigājam pa skolas telpām. Izjūtas ir vienreizējas sakarā ar to, ka varu mācīt citiem to, ko protu, jo vienlaikus saņemu atgriezenisko saiti. Svarīgākais jau ir ne tikai prast saņemt, bet arī dot.

[L. Montiljo piezīme. Visi esam manījuši, ka direktora sejā allaž uzzib neizdibināms un noslēpumains smīns, šī reize neizpalika bez izņēmuma.]

2. Cik ilga ir jūsu pieredze, strādājot ar pusaudžiem?

Ja godīgi, ar pusaudžiem strādāju pirmo reizi. Lai gan esmu praktizējies vairākās jomās, es izvēlējos Lidošanas profesora amatu, jo tas, manuprāt, neprasa tik lielu koncentrēšanos tieši uz pusaudžu izglītošanu zināšanu līmenī, bet tieši prakses iespēju līmenī. Es vēl tikai mācos ar pusaudžiem saprasties un sastrādāties, tāpēc neceru, ka būšu viņu mīlulis.

3. Kalambols ,acīmredzami, ir jūsu aizraušanās. Kādas ,precīzāk, ir jūsu saistības ar šo sporta spēli?

Es, pāris gadus pēc Durmštrangas absolvēšanas, tiku pieņemts starptautiskajā Kalambola līgā, es iesākumā biju komentētājs, tad tiesnesis un beigās mani pieņēma komandā, tomēr es atteicos no tādas iespējas, jo Burvestību Ministrijas Izglītības ministrs vēlējās, lai turpinu savas mācības tieši šajā jomā, jo, jau skolā

mācoties, es ļoti centos labot profesoru darbu un skolnieku attieksmi mācību sakarā. Kalambols jau no dzimšanas ir mana iemīļotākā spēle un hobijs.

4. Vai mums būs arī iespēja dzirdēt jūsu favorīta torni, kuram novēlat uzvaru?

Redziet, ar Čūkkārpas sistēmu esmu sācis iepazīties vien nesen, tāpēc šī torņu sacensība man ir gluži kas jauns. Kad es mācījos skolā, mums tur bija cita veida sacensību iespējas. Patiesībā kādam vienam tornim par labu nosvērties es nespēju, varu vien bilst to, ka manā nodarbībā visaktīvākie ir Kraukļnagi, kuri man liek justies labi, jo liek domāt, ka es mācu kaut cik interesanti, lai vēlētos padarboties un pamācīties papildus, lai varētu atbildēt un izteikties.

5. Vai drīzumā ir gaidāmas draudzīgas attiecības ar citu burvju skolu pusaudžiem? Piemēram, kāds sadraudzības pasākums?

Jā, esam par to domājuši, tomēr nu vēlamies sīkāk izplānot kādu kopējo starpskolu festivālu vai karnevālu, vai ko tamlīdzīgu, lai nav vienkārša sadraudzība, kad visi kur blandās apkārt. Vispār jau man kā direktoram nav viegli šādus lēmumus pieņemt, jo nūdien vajag visu sīki apsvērt.

6. Skolēnu vidū virmo kāda patiesa vai nepatiesa informācija. Jūsu un profesores Arabellas attiecības ir vairāk par parastu kolēģu būšanu. Ko, jūs, vēlaties sacīt šajā jautājumā?

Jāatzīst, ka siltas jūtas neloloju ne pret vienu būtni, vismaz pagaidām. Mūsu darīšanas ir tīri profesionālas un pieklājīgas. Esmu tomēr dižciltīgi audzināts un nespētu pret kādu lēdiju izturēties kā slikti. Iespējams mūsdienu jaunatnei rodas nepareizi priekšstati vien tāpēc, ka tā vēl nav apguvusi savu etiķeti un tās normas.

[L. Montiljo piezīme. Skolas direktors nepārprotami māk iziet no situācijas, taču siltais smaids un īslaicīgie smieklī pēc šī jautājuma uzdošanas .. Nē, tomēr tur kaut kas nav tīrs.]

7. Vai jums ir kāda aizraušanās pēc darba?

Protams, ka tas ir Kalambols, kad vien tam atliek laiks. Kaut mazliet padzenāt bumbu vai pašaudīties līdz zibsnim, tomēr lielākoties man šādas aizraušanās pēc darba neeksistē, jo darbs šajā skolā prasa lielu atdevi, ir pat reizes, kad man jābūt modram 24 stundas dienā 7 dienas nedēļā. Ak, jā, vēl man patīk jaunu sugu dzīvnieki. Krāju materiālus par jaunākajiem sasniegumiem burvju pasaules dzīvnieku lietās. Esmu liels dzīvnieku un dabas mīlis.

Pateicamies skolas direktoram par atlicināto laiku un vēlmi sadarboties. Cerams, ka šis materiāls kaut nedaudz ļāva ielūkoties skolas pirmās personas noslogotajā dzīves ritmā. Mēs, skolas avīzītes darbinieki, novēlam direktoram daudzsološu un pieredzes bagātu dzīvi kopā ar mums – čūkkārpiešiem!

Pēc mielasta puiši dodas uz savām guļamistabām. Tajās, protams, arī ir dalīšanās pa gadiem. Kopā ir desmit telpas kur nakšņo skolnieki. Vienā telpā viens gads - viņiem ir divstāvu gultas, ne pārāk mīkstas. Tā nu tas ir, gluži kā armijā!

Bosbotona

Ak, un lūk arī izsmalcinātā Bosbotona.

Īsumā!

Skola dibināta: 1000 gadā

Skolas vieta: Francija

Skolas direktors: Miss Alpīna

Mācības: 5 gadi (13 – 18)

Skolēni: 2000

Ceļš uz skolu skolēniem sākas tikai ap sešiem vakarā. Skolnieki un skolnieces sasēžas lielās, lillā, ķirbjveidīgās kariatēs, kuras ved balti spārnoti zirgi(tā saucamie pegasi). Vienā tādā kariatē var sasēsties no 10 – 20 skolēniem.

Nonākuši skolā pirmgadnieki nodalās no citu gadu skolniekiem. Vecākie skolēni sasēžas pie galdiem - kā vēlas. Zāle ir pilna ar apaļiem galdiņiem kur var apsēsties līdz 10 skolniekiem. Jaunie skolnieki pa vienam vien nāk zāles priekšā un izrāda visas savas spējas dejošanā, dziedāšanā un tēlošanā. Tā nu tiek nopriests kur tiks iedalīti skolnieki. Ir divas krāsas lillā un dzeltena. Lillā pārstāvji ir tie, kas dzied un dejo, bet dzeltenie tie, kas dzied un tēlo.

Kad nu skolēni ir sadalīti un pārgērbušies savās krāsās var sākties svinīgā uzruna. Uzruna saka direktriese Miss Alpīna. Pēc uzrunas un gardajām vakariņām seko iekārtošanās istabiņās. Katrai krāsai ir savas individuālās dzīvojamās telpas. Guļamistabā iekārtojas pa divi cilvēki.

Pēc iekārtošanās sākas krāšņa ikgadējā gada sākuma balle. Tā ir tikpat krāšņa kā gada beigu ballē.

Cerams, ka Jums patika šis raksts. Gaidu jūsu atsauksmes un ieteikumus!

Baumotāji nesnauž!

Baumas

Kas notiek profesoru telpā?

Skats Profesoru telpā bija pārsteidzošs. Tur kāds perfekts X kopā ar kādu otrziemnieku Y, likās, ka sarunājās, tomēr, laikam ejot, tika saprasta kopējā aina. Parasts draudzības skats vairs tāds nelikās, vai tur bija kas vairāk?

X rokā tika pamanīta cigarete. Pēc sarunām varēja spriest, ka tikšanās nebija nejauša, bet gan iepriekš sarunāta, un vārdi, kuri tika izteikti, jau sāka apskaidrot kopējo situāciju. Vārdiem plūstot, tika apjaustas siltas jūtas. Pēc mirkļa, abiem dodoties prom, cik noprotams, uz savām guļamistabām, zemē palika liecība par abu šeit būšanu - cigarešu benčiki. Kas notiek skolā un kā to pieļauj skolas vadība? Vai viņi ir tik akli kā izliekas vai arī viņi neizliekas?

Iksa

Slīdeni sola „pa kaklu”?

Kāda pirmziemiece no Slīdeņa, kura atteicās izpaust savu vārdu, izplatīja baumas, kas nonāca arī līdz manām ausīm, ka Slīdeņu koptelpā kaut kad pirmās vai otrās dienas vakarā sākusies vārdu apmaiņa starp divām pirmziemniecēm, ar tādiem vārdiem kā: „Draņķasiņi” un līdzīgi... Pēc tam apvainotā meitene piedraudējusi, bet, tā sauktā, Tīrasine nolīdusi kādā stūrī vai aizgājusi uz guļamistabām... Pēc Slīdenes vārdiem, ja varam ticēt, jauns strīds pagaidām nav izcēlies. Bet apvainotā meitene cer, ka Tīrasine „dabūs pa kaklu” no vecākajiem Slīdeņiem... Pati Apvainotā labprāt pati izrēķināties ar pirmziemnieci. Apvainotā saka, ka pati ir nomocījusi izsalkumos un jau atkal gribētu likt pie lūpām asinis... Mēs varam tikai minēt ko viņa ar to domāja. Apvainotā saka, ka pirmziemiece – „Tīrasine” tēlo superaugstprātīgi vareno!

Iksa

Vai Grīfidoru prefekts ir vilkacis?

Jums nekad nav radies tāds jautājums? Man gan ir. Šogad ir manāms ka jauniešis ir kļuvis bālāks un vājāks nekā pagājušogad.

Ja iepriekšējos gadus viņš ir bijis sexīgais skaistulītis, tad tagad viņš drīzāk atgādina rēgu, kuram jāmirst. Viņam ir izteiktas garastāvokļu maiņas.

To visu mēs secinām pēc viņa uzvedības vilcienā, skolotāju istabā un citās skolas telpās.

Reizēm gan viņš esot tīri normāls, bet tas ir tajā laikā kad no pilnmēness nav ne miņas. Pirms un pēc pilnmēness viņš ir pagalam jocīgs.

Tātad radās šis jautājums: Vai mēs mācāmies vienā skolā ar vilkaci? Ja jau mums māca vampīrs, ko ir pieļāvis skolas direktors. Tad kālab, lai neļautu skolā mācīties vilkacim.

kiksī buča

Donžuāni!

Aizpagājušogad skolas lielākais donžuāns un meiteņu mīlulis bija skotietis Džeimss V.. Kuram gan atmiņā nav ieķēries šīs apburošais Grifidoru jauniešs. Šis puisis meitenes pievilināja ar savu neatvairāmo šarmu un pieklājību.

Pagājušogad skolas mīlulis bija Frejs Ā., nevaldāmais norvēģu dievs. Šis Slīdenis lauza meiteņu sirdis ar savu nevaldāmo dabu un samaitāto dvēseli. Kura gan nav vēlējies, lai viņš ieper viņu un paverdzina, ļaujot tai kļūt par viņa mīlas verdzeni.

Šķietami šogad par donžuānu ir kļuvis Slīdeņu jauniešs, Dominiks B.. Kāpēc tieši viņš?

Jo lūk šis jauniešs ir manīts mīlināmijs ar vairākām Grifidoru, Slīdeņu, Elšpūšu un Kraukļnagu meitenēm. Šķietami viņa taktika ir nevainīgā jēriņa tēlošana pašā sākumā un tikai vēlāk viņš atklāj savu īsto seju. Viņš pievilina meitenes gluži kā vilks aitas ādā.

Vai Slīdeņu puisi būs pārņēmuši visas donžuānu trofejas?

kiksī buča

Bekiite M. - jaukā Kraukļnagu meitenīte vai nerātnā skolas meiča?

Šī pēc skata tik mazā, trauslā un mīlā meitenīte patiesībā ir liela tusētāja.

Jau Helovīnu ballē pierādījās ka viņa zin, ko nozīmē tusēt! Viņa dzēra, dejoja uz galda un ne tikai.

Droši avoti liecina ka viņa pēc balles ar kādu jaunekli esot aizklīdusi neceļos. Cik mēs esam dzirdējuši, šī meitenīte varot ļoti labi uzkurināt puisi.

Meitenes sargiet savas otrās pusītes, ja tuvumā parādās Bekiite.

kiksī buča

Romāns vai šantāža?

Kādu dienu apgrozoties tējas namiņā bija saklausāmas interesantas runas par skolotāju romānu. Daži skolēni sprieda par skolas direktora vietnieci Anastasiju R. un direktoru Eidenu G. de L.. Viņi runāja par to, vai viņiem ir romāns. Pārsvārā tur bija Slīdeņi, ja mani neviļ atmiņa, tad kāda Ceturtziemiece, pirmziemnieks un vēl pāris cilvēki. Visi Slīdeņi. Bet kā jau visiem zināms Slīdeņi vienmēr gribējuši būt slavas saulītē, tāpēc nezina vai šīs runas būtu jāuztver nopietni. Jo, iespējams, viņi vēlējās kādu tikai šantažēt.

Lilla

Sebastjans D. - kārtējais siržu laužējs vai aizliegto mikstūru vāritājs.

Sebastjans D., Slīdenis, 3.kursa audzēknis un prefekts. Protams katra meitene skolā kaut reizi ir ieskatījusies šajā jauneklī un atzinusi, ka viņš ir ļoti glīts puisis, bet vai tiešām aukstasinīgais Slīdenis ir spējīgs iemīlēties katrā trešajā meitenē? Vai tā ir spēle? Un vai tiešām meitenes ir tik naivas, ka uzķeras?

Daudziem ir zināms, ka Sebastjans no pagājušā gada tikās ar Elšpūšu otrziemnieci Vendiju, bet pēkšņi viņš novērsās no Vendijas un aizgāja pie Kraukļnadzēs Melindas M.. Ir pakļidušas arī baumas, ka abus redzēja

APTZ maigojamies. Kāda pirziemniece teica "Viņš bija iededzies. Viņa roka atradās nepiedienīgās vietās un nezināmu iemeslu dēļ viņu lūpas un mēles saskārās. Nē, es negribu par to runāt...". Nabaga meitenītei bija trauma, ka viņa veselu vakaru nebija spējīga kādam to pastāstīt. Ko gan meitene ieraudzīja? Nevainīgus skūpstus vai kaut kādu mistisku procesu, kurā Sebastjans centās iegūt nabaga meiteni aizliegtos veidos?

Nepagāja ilgs laiks, kad Sebastjans tika manīts ar jaunu upuri. Šoreiz ar savu torņa biedreni - Fillu. Un atkal viss likās ļoti aizdomīgi, jo diez cik ilgs laiks nepagāja, kad D. jaunsungsks jau tik manīts ar Fillas draudzeni Florenci. Vai tiešām Slīdeņi var nomainīt draudzību pret puisī, vai atkal te ir kaut kas dīvains, jo Fillas un Florences starpā strīda nebija, vai tiešām Slīdenes tik ļoti piedot?

Ballē D. jaunsungsks atkal tika manīts ar Melindu M.. Daudzās skolas telpās un arī Slīdeņu koptelpā jauneklīs tika redzēts arī ar citām Cūkkārpas jaunkundzēm. Kas notiek? Vai tiešām šī zaļacainā puīša šarms vai te ir kas aizliegts.

Daudzi domā, ka te ir kas netīrs, jo ir stāstīts par to, ka Sebastjans nereti tiek manīts vazājamies pa otrā stāva gaiteni, kurā ir pamesta tualete. Iespējams, ka viņš tur vāra un meistaro aizliegtas dziras, lai pievilinātu sev vēl kādu meiteni un upuri. Meitenes uzmanieties, jo ar Sebastjanu nekad un neko nevar zināt.

Pantera

Tornu sadraudzība Aizliegtā meža ielokā?

Šķiet šogad Aizliegtu mežu apdraud uguns. No drošiem avotiem kļuvis zināms, ka slīdenis X tur redzēts kopā ar grifindori Y pīpējot. Aculiecinieki stāsta, ka "benčiki esot mesti zemē un, kad vēl neesot snidzis, reizēm pat ap tiem esot apsvilusi zāle". Tomēr tie nebūt nav vienīgie skolēni, kas manīti Aizliegtā meža tuvumā ar tā saucamajām "zārka naglām" rokās. Daudzas reizes vakarā ārā ir redzēti skolēni gan no pirmā, gan otrā, gan trešā gada. Tiesa gan ziņotāji atzīst, ka tas noticis pieļaujāmā laikā un pēc tumsas iestāšanās neviena vairs tur neesot bijis.

Paradīzes putniņš

Vai tiešām tikai darba attiecības?

Ziemassvētku ballē pieejot tuvāk pasniedzējiem Eidenam G. de L. un Arabellai M., varēja dzirdēt labus vai sliktus jaunumus. Professore M. pati atzina, ka ir vampīrs un ka brauks uz Svēto Mango ārstēties. Vai profesore ir slima ar bīstamu kaiti, vēl nav zināms. Tiem, kam palaimējies to redzēt pēc jaunā gada, saka, ka "professore izskatās karsta". Tiesa tuvāk nekā no ceturtziemnieka neizdevās noskaidrot, ko tieši viņš domājis ar vārdu "karsta".

Varbūt mums labāk to vaicāt profesoram Eidenam G. de L., ar kuru daiļā vampīre manīta dejojām, kā apgalvo klātesošie "cieši vienam pie otra". Aculiecinieki apgalvo, ka abi esot tā aizrāvušies flirtējot, ka neradās ne mazākās šaubas, ka tie ir ļoti tuvi un ne jau kā draugi.

Paradīzes putniņš

izvilktu blašķīti. Naivākie domā, ka tas ir mataudzības mikstūras flakons, bet dzīves pieredzes bagātākie sajūt saldo absinta smaržu. Baumo, ka mūsu cienījamajam profesoram šī nav vienīgā kaitīgā aizraušanās. Tikpat cītīgi kūp dūmi ap apartamenta durvīm un neviens nav spējīgs noteikt, no kā tieši šie dūmi rodas. Un, protams, arī raganas, kuras viņš patērē lielos daudzumos un dažādās variācijās.

Piesargieties, jaunās dāmas, viņš ir vēl bīstamāks par Kazanovu, jo, atšķirībā no šī izslavēta mīlnieka, patiešām ir samaitāts.

Mūsu krāsainajam skolotāju pulciņam pievienojas ne vien skaistā zelta jaunatne, bet arī rūdīti večuki. Viens no kuriem ir Burvestību Vēstures pasniedzējs Džonatans Čeringtons. No skata nevainīgais un vecīgais misters Čeringtons savos jaunības gados ir bijis īsts trakulis, kā liecina viņa bijušie skolas biedri,

kurus nu izdevās sadzīt rokā. Kāda, sen vairs ne jaunava, par visām varītēm centās mums pierādīt, ka viņas dēls, izteikti aziātisku sejas vaibstu īpašnieks, pilnīgi noteikti ir šī skolmeistara atvase. Cienījamā kunga dzīvesbiedre atteicās sniegt interviju vai jel kādus komentārus. Acīmredzot, šī nav pirmā reize, kad par viņas vīru izrāda interesi prese, kas tikai liecina, ka tik mierīga dzīve misteram Čeringtonam nemaz nav bijusi, kā varētu spriest pēc viņa izskata.

Runājot par izskatu, jāatzīst, ka viņš joprojām ir saglabājis pāris visai izskatīgus vaibstus un staltu stāju. To pilnīgi noteikti ir pamanījusi arī mūsu, neatlaidīgajos mīlestības meklējumos ieslīgusi, slimnīcas pārzine Skaidrīte Vecmuižniece. No drošiem avotiem un pat ar vizuāliem pierādījumiem bruņojušies, mēs varam droši apgalvot, ka šis pāris ir redzēts slapstāmiem pils pazemes gaitenēs. Ja kādam ir šaubas par mūsu kompetenci, lūdzam privāti griezties redakcijā, kur par attiecīgu samaksu, iespējams, saņemsiet vizuālos materiālus.

Pēdējā laika lielākā ažiotaža ir jaunās profesores Loras Mankū stāšanās Burvestību pasniedzējas amatā. Tāpat kā citos gadījumos, arī šoreiz nav izdevies noskaidrot, kāda iemesla pēc ir aizgājis iepriekšējais pasniedzējs. Bet, lai tuvāk iepazītu profesori Mankū, mums ir jāzin dažas viņas personības īpašās ekstravagances.

Būdama lieliskās goblinu rases pārstāve, viņa tomēr izskatās vairāk pēc cilvēka nekā viņas sugas brāļi un māsas. Jau no bērnības pieradusi cīnīties par savu eksistenci, viņa dažiem var likties agresīva un nelabvēlīgi noskaņota, bet, mūsu dārgie, neļaujieties apmānam, ko rada nepierastais izskats. Patiesībā šī sieviete ir ārkārtīgi pārlicināta par to, ko dara, bet tai pašā laikā, neļaujiet uzmanībai atslābt, jo pat, ja būsiet pieraduši pie mūžīgās murmulēšanas zem deguna un domāsi, ka tā ir kārtējā neapmierinātība, var gadīties, ka tieši šajā reizē viņa ir nolēmusi kādu nolādēt. Jo nevienam nebūs noslēpums, ka pasniedzējas dzīves jēga ir burvestības. Kā parasti gadās pieaugušajiem ar lietām, kuras bērnība bija aizliegtas.

Atbildot uz jautājumu, kas viņai pašai sevī visvairāk patīk, profesore ar lepnumu acīs saka:

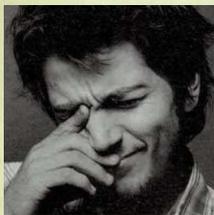
L.M.: „Laikam jau mani mati. Vairums goblinu apskauž mani matu dēļ.”

No gandrīz drošiem avotiem ir dzirdēts, ka kāda vientiešu šampūnu ražotne ir piedāvājusi profesorei Mankū ņemt dalību viņu reklāmā, kas tiks uzņemta, lai iepazīstinātu sabiedrību ar jaunu produktu. Tas tikai liecina, ka par komunikabilitātes trūkumu viņa sūdzēties nevar. Mūs nemaz neizbrīnītu, ja drīz piepildītos tas, ko pasniedzēja sauc par Merlina ausi:

L.L.: „Domājams, ka jums nav noslēpums audzēkņu pastiprinātā ieinteresētība pasniedzēju savstarpējās attiecībās. Iespējams pat, ka tiek liktas likmes par to, kurš ar kuru, kad un kāpēc. Kas jums personīgi būtu par to sakāms?”

L.M.: „... no bērna mutes Merlina ausī...”

Ar neatvairāmo, bijušo mikstūru pasniedzēju un joprojām esošo Elšpūšu Torņa vecāko, notiek viena mistērija pēc otras. Mīklainā prombūtne, kurai izskaidrojumi ir sākot no slimas vecmāmiņas un beidzot ar ārlaulības bērnu, liekas vairāk kā aizdomas raisošā, īpaši, kad viņš atteicās no sava profesora amata un uz Jaungada Mielastu tika atvests pie rociņas profesores Arabellas pavadībā.

Nav jau nekāds brīnums, ka tik glītam vīrietim, kā misteram Vorisam, būtu kaudzēm pielūdžējas, bet no izsenis slavenajiem drošajiem avotiem ir ienākušās ziņas, ka viņu vajājot vesela Sicīlijas mafijas ģimene, kuras meitu viņš it kā esot pavedis un pametis, tā arī līdz altārim neaizvedis. Un šī nebūt nav vienīgā ķibe, kas piemeklējusi profesoru viņa dzīves laikā. Uz redakcijas jautājumu:

L.L.: „Pastāstiet, lūdzu, ar ko jūs nodarbojaties ārpus darba laika?”

Profesors Bendžamins Voriss, mīklaini smaidot, noteica:

B.V.: „Nu, par tādiem kā hobijiem varētu nosaukt ēst gatavošanu, mikstūru brūvēšanu personīgajām vajadzībām un vēl šādas tādas lietas. Būtībā ārpus darba laika es cenšos pēc iespējas vairāk atpūsties.”

Mūs ieinteresēja viņa „paša vajadzībām gatavotās mikstūras”. Un kā izrādās, ziņu avoti saradās kaudzēm. Kāda kundze X no Nakteņu alejas, nešaubīgi norādīja, ka „ne reizi vien redzējusi šo jauno vīrieti [no fotogrāfijas - L.L.], ložņājam pa tumšākajiem alejas kaktiem un nesam sev līdzī dīvaina paskata melnu ādas rokassomu, kas aizdomīgi šķindējusi”. Kundze vēl piemetināja, ka kādā krēslainā un visai vēsā vakarā manījusi profesoru Vorisu tirgojam zaļu šķidrumu stikla pudelītē, kādam garam un kalsnam vīrietim "ar ļoti skaistiem matiem" [pēc izskata apraksts lieliski atbilst profesoram Šatēram - L.L.].

Bet neļaujieties baumām sevi ietekmēt un turpiniet mīlēt Bendžaminu Vorisu tik pat ļoti, kā to darījāt līdz šim. Starp citu, meitenes, viņam ļoti garšo karstā šokolāde ;)

Un tomēr lielākās pretrunas izsauc jaunā bibliotekāre Marija Greistones jaunkundze. Uzkrītusi kā sniegs uz galvas skaidrā maija dienā, viņa mulsina skolēnus ar savu tērpu izvēli reizēs, kad uzrodas šokējoši īsās kleitiņās. Bet nevajag dāvētam zirgam zobos skatīties. Šī meitene, ja tā atļauts teikt, ir kā Dieva dāvana Čūkkārvas bibliotēkai, kura kādu laiku bija pamesta novārtā.

Bet tas nav viss, ko par šo jaunkundzi runā. Mūžīgās jautājumu zīmītes, kas riņķo ap viņu un veido mistisko auru, norāda uz kādu faktu, kas mums šķita ārkārtīgi svarīgs. Meitene, kura ir tikko divdesmit vienu gadu veca, jau ir kļuvusi par milzīga īpašuma mantinieci Transilvānijas vidienē. Burvis, kam šī zeme piederēja iepriekš, ir mistiskā kārtā pazudis. Vietējie baumo, ka mazā ragana esot viņam uzrīdījusi vietējo vampīru pagrīdes bandu ar kuru viņai ir labas attiecības. Kad izdevās noķert vienu no tiem, viņš atzina, ka šī raganiņa turot viņus pilnīgās šausmās un draudot katru mīļu dienu, un vispār liekot strādāt raktuvēs un piegādāt viņai zelta tīrradņus. Bet lasītājiem jau noteikti ir zināms, ka vampīri reizēm mēdz melot.

Vēl īpatnēja parādība ir Greistones jaunkundzes tieksme paturēt pirmziemniekus bibliotēka pēc iespējas ilgāk. Kāds no šiem nelaimīgajiem izstāstīja, ka viņa tiem liekot cilāt pašas smagākās grāmatas un lasīt tās no otra gala. Mums gan radās aizdomas, ka šis mazulis vienkārši ir aplaupījis Herboloģijas siltumnīcu un saēdies halucioģenās sēnes, tomēr daļa patiesības šai stāsta varētu būt.

Pats jaukākais medbrālītis un tas nekas, ka vienīgais, ir visiem labi zināmais Mudzju Hakana. Ārkārtīgi mīl bērnus un šī imesla dēļ ir nolēmis kļūt par bērnu psihologu un,

laikam tāpēc atradis šo Cūkkārpas ligzdiņu, kur čum un mudž pusaudžu, kuriem tā vien vajadzīga kāda laba palīdzība, bet visdrīzāk – sūnains miets.

Atklāti sakot, neko teikt pat negribas – ņems vēl un neārstēs, kad vajadzēs. Ziniet, ar tiem dakteriem vienmēr tā, kamēr glauda pa spalvai, tikmēr ēd no rokas, bet kā norāda uz kādu nepilnību, ņem un nogriež roku, jo bija apendicīts. Tāpēc redakcija atsakās izpaust kompromitējošo informāciju par viņa visai siltajām attiecībām ar māsiņas kundzi, kas vēl būtu saprotams, jo abi strādā vienā jomā, bet redakcija pilnīgi noteikti neteiks neko par neseno notikumu, kurā figurēja brālītis Mudzju, profesore Mortensena un vienradzis. Visiem taču ir zināms, pie kādām meitenēm iet vienradzis, vai ne?

Mūsaprāt, iepazīstināt lasītājus ar Skaidrīti Vecmuižnieci, ir gluži lieka papīra smērēšana. Kurš gan nezina knašo medmāsiņu, kas visu laiku skrien kā vāvere ritenī? Palīdz šim, palīdz tam, sašuj to, pielāpa šito, iebaro vēl kaut ko. Pateicoties saviem daudzajiem talantiem, viņai nav ne mirkļa miera, jo viss, kas mirdz un ir jauns, ir jāapskata. Nav neviena pasākuma, kuru Skaidrītes jaunkundze nebūtu daiļojusi ar savu klātbūtni un atraktivitāti. Un nav gandrīz neviena vīrišķa, ko viņa nebūtu centusies iepīt savos mīlas tīklos.

Viens no šiem upuriem ir visiem labi zināmais Slīdeņu Torņa vecākais Dr. san Ferāno. Nejausie garāmgājēji, kuriem bija tā izdevība noraudzīties abu mīlas balodīšu dūdošanā, bija vairāk nekā pārsteigti. Bet ar to vēl nebeidzās negantās mednieces nakts izgājieni. Kā jau minējām iepriekš, jaunkundze redzēta lakstojamies ar tikko atbraukušo Maģijas vēstures pasniedzēju. Lai piemestu vēl mazliet malkas ugunij, gribam norādīt, ka no drošajiem avotiem ir ienākušās drošas ziņas, ka Skaidrīte Vecmuižniece, kā daudzi šīs skolas pasniedzēji, stipri vien aizraujas ar dažādām zālītēm un ne tikai to vākšanu. Kādam otrziemniecei pat gadījās redzēt, kā medmāsiņa ārkārtīgi cītīgi apspriedās ar vilku par to, kāpēc skuju novārījums ir iedarbīgāks nekā ķērpju berzums. Dīvaini ir tas, ka arī šī otrziemniece redzēja vilku.

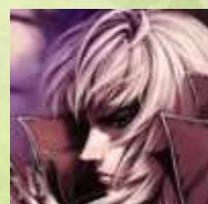
Profesore Arabella Mūna spēj sagādāt pārsteigumus uz līdzenas vietas. Zināms, ka viņa ir viena no visaprunātākajiem cilvēkiem Cūkkārpā, jo savu dīvainību pēc, ir ieguvusi visai nestabilu slavu starp skolēniem un pansionātiem. Bet, kā mēdz gadīties, notiek Ziemassvētku brīnumi un vienu tādu, šķiet, esat piedzīvojuši mēs visi.

Atgriežoties no spirdzinošajām brīvdienām, skolēnus sagaidīja šokējošs atklājums, kas bija pretrunā ar visu, pie kā viņi jau bija pieraduši. Ieejot profesores kabinetā, tur mirdzēja spilgta dienasgaisma, bet pati pasniedzēja bija tērpusies krāšņā un ar nepieklājīgi garu šķēlumu rotātā kleitā. Arī matu rota bija mainījusi savu dabisko krāsu. Saprotama lieta, ka visiem radās jautājums - kas notiek? Kāds teicās, ka viņa esot iemīlējusies profesorā Vorisā un šī iemesla dēļ kļuvusi normāla, bet profesors aizgājis no sava amata. Citi, savukārt, klāstīja, ka viņu kāds ir nolādējis un visi kā viens rādīja ar zižļiem direktora virzienā. Mūs, tā pat kā visus citus, satrauca šīs negaidītās pārmaiņas, tāpēc nolēmām mazliet paspiegot.

Spiegošanas rezultātā redakcijas spiegu komūnas rokās nonāca sekojoša ziņa no notikuma vietas: profesori Mūnu apmeklē nepazīstami vīrieši!!! Nekautrējoties no skolēniem un darba laikā. Mūs nepārliicināja arī tas, ka kungs aizbildinājās ar vieslektora pienākumiem. Visiem bija skaidri un gaiši redzams, kādus skatus šie abi met viens uz otru. Bet, galu galā, par ko mēs te sašutināties? Kā izteicās kāds redakcijas piedēklis: „Ja vien viņa nebūtu pasniedzēja...”

Keroties pie nākamās personas, nākas kārtējo reizi secināt, ka Cūkkārpā mūs lutina ar skaistiem pasniedzējiem. Pats direktors, misters de Loids, ir visai īpatnējs un savdabīgs tipāžs, neņemot vērā pat to, ka viņa mati ir violetā krāsā. Ekstravagantais stils prasa nēsāt jokaina paskata gredzenus un ņemt spieķi līdz pat gultā, kā izteicās avoti. Cilvekbērniem jau sen ir radušās aizdomas, ka spieķis ir paredzēts ne tikai stilam,

bet arī savdabīgām izklaidēm, kā, piemēram, pāršana un dzenāšana pa klasi. Ne visai droši avoti liecina par gadījumu, kad direktors, izspūris un pēc paskata galīgi traks, esot dzinies pakaļ kādam savam skolniekam, virs galvas vicinot spieķi, kā vientiešu helikopters un kliezot, ko līdzīgu: „Lai tu vairs nekad... Ja es tevi noķeršu... Ka tu man...” Bet mums, nez kāpēc ir aizdomas, ka šīs baumas ir safabricētas.

Savukārt runas par direktora de Loida un profesores Apburošās savstarpējam simpātijām, pilnīgi noteikti ir patiesas. Absolūti droši un pārbaudīti avoti ziņo, ka jauniņā pasniedzēja pārspīlēti bieži apmeklējot direktora kabinetu un mūždien nesot viņam bulciņas, medu un rītakurpes. Kāpēc rītakurpes, neviens nezina.

Katrs, kuram uzdotu jautājumu, no kura pasniedzēja tu baidies visvairāk, visi vienā balsī atbildētu – profesore Berlēna Mortensena. Nav nekāds jaunums, ka viņas, diezgan skarbās metodes, bieži vien traumē mazo pirmziemniecību psihi, bet mums ir pamatotas aizdomas uzskatīt, ka tas ir uz slepena līguma pamata, ko profesore ir noslēgusi ar medbrālīti Hakanu. Tāpat arī viņas sadistiski noskaņotais krauklis, kas visus dzen izmisumā, šķiet savaņgots zvēromags, kurš slēpjās no Burvestību Ministrijas.

Profesores mūždienīgā piezemētība un tieksme pēc stingram normām, lika mums aizdomāties, ko gan viņa varētu slēpt aiz šī savas tikumības maskas. Un, ja labi cītīgi rok, tad kaut ko vienmēr var atrast. Ne tikai sakars ar Hakanu, bet arī dīvainās attiecības ar profesoru Vorisu, lika mums uzmanīgāk pavērot šos individuus savvaļā. Un kā nu ne! Tikko kā iestājas komandantstunda, profesore Mortensena atver savas slepenās siltumnīcas durvis, it kā, lai izvēdinātu. Pēc neilga laika, pa tam ielavās tumša ēna vārdā Bendžamins Voriss. Un mēs iepriekš domājām – kur gan viņš vienmēr iegūst svaigus ingredientus savām mikstūrām. Kā atklājas, tas velkas jau labu laiku. Savukārt profesors Voriss viņai piegādā ziņas par „sliktajiem bērniem”.

Kura no meitenēm gan kaut reizi nav iemīlējusies Dr. San Ferano? Slīdenes - visas. Pievilcīgs pusmūža kungs, kas staro no elegances, ir gudrs un galants. Reizē atturīgs un tik nevaldāms, kā sniegoto kalnu tīģeris Tibetā. Mēs varētu dziedāt un dziedāt slavas dziesmas šim romeo, bet ir laiks ķerties pie skeletu vilkšanas laukā no skapjiem.

Neviena saprātīga sieviete nespēj pretoties viņa valdzinājumam, to ir atzinušas ne tikai skolnieces, bet arī pāris profesores, kuru slepenās sarunas mums ir izdevies noklausīties. Daudz nedomādams par sekām, viņš ielaižas vienā dēkā pēc otras, atstādams aiz sevis visai manāmu un augošu sliedi, kas sasniegusi astoņpadsmit gadu vecumu, sāk pieprasīt mašīnas atslēgas. Ferāno varētu salīdzināt ar jauniņo Nikolasu, jo kādreiz tas bija tieši Maģisko būtņu pasniedzējs, kura dēļ Pūču tornis bija pārbāzts ar lidoņiem, bet rīta pasta laikā visa Lielā Zāle bija pilna ar vēstulēm.

Bet šķiet, ka tagad trakulis ir rimies, jo skolotāja amats tomēr ir visai atbildīgs un vairāk par pāris nakts reidiem viņš neatļaujas. Savukārt šie nakts reidi parasti ir visa vienvēidīgi – viņa personīgie apartamenti, profesores Mūnas apartamenti, bibliotēka un atpakaļ viņa apartamenti. Mēs jau, protams, visu saprotams, bet ko viņš tik ilgi dara savos apartamentos gan nav skaidrs.

Vismazāk informācijas mums ir izdevies savākt par Pareģošanas pasniedzēju profesori Olīviju Keidu. Skolēni, dīvainā kārtā, atsaucas visai pozitīvi un nekādas baumas stāstīt vai nu nav gatavi, vai tiešām neko nezina. Bet es jau nebūtu Lapsīgās uzvārda cienīga, ja nebūtu centusies kaut jel ko izdibināt. Un lūk, ko man izdevās uzrakt.

Neskatoties uz to, ka viņa ir ļoti cītīga un kārtīga, pat viņai gadījās kļūda, jo pārkārtodama savus „Kliedēt nākotnes miglu” eksemplārus, viņa nepamanīja, kā no to starpas izslīd zīmīte. Precīzu tekstu publicēt nevaru atļauties, bet aptuvenus noraksts ir šāds: „Mana Mīļā! Ceru, ka ... citādi es viņu... nevaru sagaidīt, kad beidzot varēsim...”

Mūžīgā Mīlestībā,...” Redziet, par katru var atrast kompromātu. Tā kā mūsu rokās ir šis materiāls, esam gandrīz pārliecināti, ka mūsu atzīmes Pareģošanās būs krietni virs vidējā.

Reizēm mums sāk rasties aizdomas un mesties bail, jo šis iekšējais sindikāts savā piņķerīgajā tīklā ir ierāvis visus mūs un negrasās laist āra ātrāk par septīto gadu.

Cukurspalvas intervijas!

Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas Intervijas

Emīls Kopenhauzens, "Bubuļu kambara" intervētājs
Fēliksa Rouza Nonna, "Bubuļu kambara" intervētāja

Septīziemniek, vai tu vēl atceries, kāda bija tava pirmā diena pēc šķirošanas? ..Un pirmā ..nesekmība?

Fēliksa: Sveika, Lira!
Lūdzu pastāsti, kādas bija Tavas izjūtas pēc pirmā mielasta?
Lira Šķēlēja, Grifidors, 1. gads: Es izjutu pacilātību, prieku, satraukumu un neciešamu nogurumu./iegrimst

atmiņās/

F: Nogurumu? Kāpēc nogurumu?

L: Cilvēku bija ļoti daudz, Šķirošanas ceremonija gara, visapkārt tika spriestas vismuļķīgākās lietas un cilvēkam, kas to visu nav redzējis, tas viss šķiet, kā kaut kas nereāls. Informācijas un brīnumu ir par daudz. Sāk sāpēt galva. Šogad kāds zēns apvēmās. Tikai diemžēl cietēja bija Šķirmice. /iesmejas/

F: Ko tu izjuti, kad tiki iešķirotā?

L: Tas bija prieks! Es savā ziņā jau nojautu... /domās iegrimusi pasmaida/

F: Vai Tu atceries, ko teica Šķirmice? Ko ar to saproti?

L: "Apzinies Tu sevi labi, Apņēmba un drosme Tevī mīt, Un nepārprotama vīzija manī mīt, Mana izvēlē uz Grifindoru slīd..."

Bet vispār es nuzskatu, ka tajos slēpjas, kas īpašs vai divdomīgs.

F: Kā tu domā-vai Šķirmice Tevi iešķirojusi pareizajā tornī? Ja būtu iespēja Tu to mainītu? Kuru torni izvēlētos?

L: Šķirmice mani ir iešķirojusi pareizajā tornī.

F: Ja būtu iespēja tu to mainītu? Kuru torni izvēlētos?

L: Nē, nē, neko manīt es negribētu.

F: Ko tu domā par audzēkņiem no citiem torņiem?

L: Citi torņi...nu Elšpūši...ir Elšpūši. Tos es neesmu iepazīsusi gandrīz nevienu, lai gan viņi skaitās tie draudzīgie. Kaut gan, no malas ir pavēroti, tomēr daži likās tādi /dziļdomīga pauze/normāli.

Kraukļanagiem esmu novērojusi tādu, kā nelielu vēlmi izrādīties, tomēr viņi ir visai inteliģenti un ar to arī spēj valdzināt. Slīdeņi ir novēroti narcisi, iedomīgie, maitas un vēl visādi. Lai cik dīvaini nebūtu, no visiem torņiem, tieši ar slīdeņiem man patīk uzturēties vislabāk. Nezinu kāpēc. Protams, ir jau tādi, kas domā, ka redz, tagad tikuši Slīdenī, kļūst

par nožēlojamiem un uzbāzīgi cenšas uzstiept savu vēlmi izteikt, kādam dzēlīgu piezīmi...

F: Skaidrs. Ko Tu domā par profesoriem?

L: Ļoti dažādas personības. Un visnotaļ interesantas. Laikam.../neliela pauze/ Burvestību profeors ir vienkārši lielisks!

F: Tam es ticu. /smaida/ Liels Tev paldies par šo interviju, tas bija visnotaļ patīkami.

L: Paldies tev arī!

Emīls: Sveika, Flo! Man ienāca ziņas par Tavu neaktivitāti saistībā ar stundām. Vai tā ir tiesa?

Flo Lo, kraukļnags, 1. gads: Sveiks! Nu jā, dažu stundu apmeklēšanā man ir vērojama zināma pasivitāte.

E: Kāpēc tā?

F: Šai situācijai ir zināmi iemesli, piemēram, tādi kā - ilgā gulēšana no rītiem. No paša rīta man

ir ļoti grūti piecelties, jo esmu miega mice. Otrs iemesls tā, kā atrodos Cūkkārpā pirmo gadu un nepārāk labi orientējos šajā apkārtnē, un vēl ir iemesls saistībā ar manu ģimeni, bet par šo iemeslu es nevēlētos patlaban runāt.

E: Vai nākamajā pusgadā mēģināsi to labot, vai ar vēlies palikt / ietur pauzi / nesekmīga..?

F: Protams, ka nākošajā pusgadā es mēģināšu vērst visu par labu un patlaban es cenšos labot savu graužošo situāciju lidošanas stundā! Es domāju, ka tad viss būs labi.

E: Pēc Jūsu vārdiem spriežot, Jūs esat optimiste, tas tiesa!?

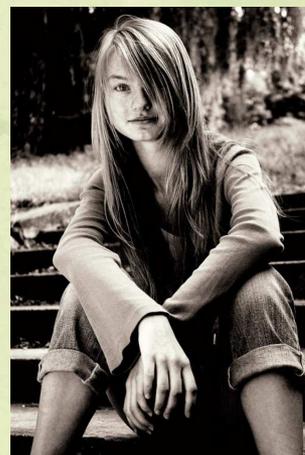
F: Nu, bet protams. No jebkuras situācijas ir izeja, vienīgi ir jāmāk to atrast!

E: Jūs atradāt izeju?

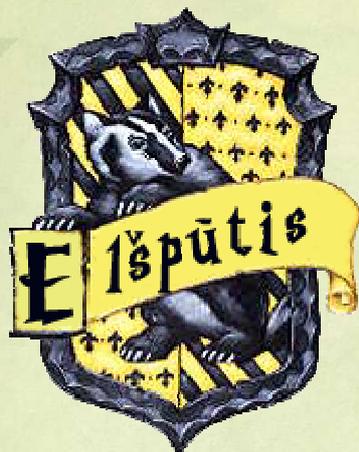
F: Nu, bet protams, vai tad neizskatās?!

E: Īpaši neizskatās. Nu, tad paldies par interviju, uzredzēšanos!

F: Paldies arī Tev! Vienmēr laipni.

Ešlijs-jūs-tāpat-mani-nezināt, "Bubuļu kambara" elspūša ziņotājs

Nē, es jau nezinu. Varbūt tā ir arī citos torņos (un tad mēs visi varētu beigt bļautīties, ka mūs šausalīgi apdala), bet, nu, tā šmuce.. Kā lai cilvēks pastaigā ar zeķēm, ja viss ir dubļos, smiltīs un visās tajās pasaulīgajās dražās, kas mētājas pa zemi? Es jau, protams, saslaucītu un tā, bet vai tad šitam darbiņam nav paredzēti tie mazie, pretīgie bērni no virtuves? Nu, tie elfi. Vienīgais, ko viņi māk, ir zvetēt ar slotu. Viņi ir kādi pieci un tik kaujinieciski noskaņoti, ka bail. Pārējie kaut kur nolīduši, nezinu, kur. Un mani tas arī neinteresētu, ja ne tā netīrā grīda. Nu, cik var? Un to vītenaugu arī neviens vairs nelaista. Vakar atdevu šamam savu ūdeni, bet, vai nu tam kaut ko citu vajag vai dzeltenas krūzītes neiet pie sirds. Un tik auksti ir, ka man manos abos džemperos salst. Un es būtu pateicīgs tam, kas atnestu man kādu lieku deķi. Tiešām.

Vienu reizi Roza, man liekas, tā viņu sauc, taisīja koptelpā pasākumu, bet es tur nebiju un, man liekas, nekas tur nesanāca. Vispār, vakaros vienīgais, ko var darīt, ir salt guļamistabā vai salt kaut kur citur skolā, jo iespēju „salsim koptelpā” aizņēmuši pāriši. Vesels lērums, ka es saku. Viņi tikai kurina savas slapjās pagales un piekvēpina visu ar dūmiem. Nu, dūmus gan dabūt prom nav grūti, tas prasa vienu burvestību, bet, nu, kamēr viņiem ienāk prātā, visa tā smaka jau ir līdz guļamistabām aizgājusi. Bet es jau neiešu sūdzēties, nē-e. Vispār, no elšpūšiem jāsargās. Ja runa ir par lieku bulciņu pie brokastu galda, vājākie un lempīgākie paliek neēduši. Es jau nesaku, ka esmu vājš, bet lempis gan laikam. Un tas ir kaut kāds vietējais huligānisms, kad visi cīnās par smukāko vistas stilbiņu, lai gan pēdējoreiz uz pusdienu galda neko citu kā makaronus un gulašu es neredzēju. Labi, ka mūsu torņa vecākais tagad riktēsies virtuvē. Varbūt būs kas garšīgs, ko iestumt māgā. Vismaz salātus viņš prot taisīt garšīgus. Dabūju nogaršot, kad gāju kārtot lietas par man nospertajām čībām (es zinu, ka viņas ir siltas, bet, lūdzu, atdodiet. Tā ir dāvana).

Teodors Džils, "Bubuļu kambara" kraukļnaga ziņotājs

Kad neviens nesmejas un jautri netērgā, vēja kaukšana aiz logiem dzirdama divtik labi. Lai gan mēs esam kraukļnagi, pārcietīsim ne to vien. Neatceros, kad pēdējo reizi manīju kādu mājas elfu apciemojam mūsu koptelpu. Lai gan, pieņemot, cik maz tādu, kas vēl dara savu darbu, atlicis, saprotu, ka ēst gatavošana tomēr ir svarīgāka. Tomēr nezinu, kas no abiem ļaunumiem ir tas lielākais. Tukšs vēders vai netīra, auksta koptelpa, kurā, starp citu, līdz pagājušajai sestdienai vismaz es vairs nespēju ilgstoši uzturēties. Strūklaka man patika, likās esam kaut kas oriģināls, taču es nepavisam neatbalstu zaļa, smirdīga ūdens klātbūtni dzīvojamajā telpā. Tas bija gauži sastāvējies. Tad nu izgājšnedēļ uzrīkojām koptelpas sakopšanas talku. Meitenes izslaucīja grīdas un veica līdzīgus darbiņus, mēs, zēni, sanesām malku. Tā gan bija caurcaurēm izmirkusi sniegā, bet mēs jau nebūtu kraukļnagi, ja netiktu ar šo problēmu galā. Jonass Morss no septītā gada atļāvās aizburt prom to šausminošo neļķūdeni. Nu mums ir tukšs strūklakas baseins. Domāju, tā ir labāk.

Par spīti visām šīm neērtībām, neesam ielīduši ziemas miegā. Koptelpā ik pa laikam tiek veiktas dažādas aktivitātes, nelieli pasākumi. Mācības arī neesam atstājuši novārtā, jo mēs taču esam kraukļnagi – gatavi palīdzēt, kā spēsim, ja kāds lūgs mūsu palīdzību.

"Bubuļu kambari" Nr. 3 sagatavoja:

Štieforšierūķīši Štieforšierūķīši Štieforšierūķīši Štieforšierūķīši Štieforšierūķīši Štieforšierūķīši Štieforšierūķīši Štieforšierūķīši Štieforšierūķīši Štieforšierūķīši

- *Redaktore: Kerija Halka*
- *Koriģētāji: Laura Leandere; Kerija Halka*
- *Reportieri: Karlos Anhelos des Bumanes, Madja Ferengus, Dens Korneijs, Venzdija Delfēra, Alija Grotā, Kima de la Luksija*
- *Intervētāji: Lusianna Montiljo, Toms Lidmanis, Fēliksa Rouza Nonna, Emīls Kopenhauzens*
- *Ziņotāji:*
 - *Slīdenis: Līga - Sāra Montija*
 - *Grifidors: Bellija Bigurda Riftre*
 - *Kraukļnags: Teodors Džils*
 - *Elšpūtis: Ešlijs-jūs-jau-tāpat-mani-nezināt*
- *Paparaci: Toms Endelone, Miranda Rendī, Katrīna Šķelmīte, Seto Kands, Ilga Finksa, Luna Flipija Deliciosa, Alina Alkenta*
- *Sporta reportieris: Toms Lunaro*
- *Ekskluzīvu informāciju piegādāja: Nikolass Šatērs, Daria Loksa*
- *Veselīgu kritiku sniedza Eidens Garlaidēns de Loids*
- *Kopā salika: Arabella Mūna un par māksliniecisko noformējumu parūpējās Denija Torrealba*